

STRÁŽCI BŘITVY

Současní potomci členů vnitřního kruhu

orgen z Morthalu, osmý následník klanového držitele sekery, držitel jílce Mehrunovy břitvy. Syn Halnira, syna Hroiova, syna Koliho, syna Malteho, syna Lygrleidova, syna Neddrova, syna Lenneova.

unzul, vůdce Zlomených klů a osmý držitel úlomků čepele Mehrunovy břitvy. Syn Šelaka, syna Mogova, syna Grulova, syna Durgobova, syna Uzgakova, syna Ramolgova, syna Otmašova.

raskua, vůdce Zapřisáhlých od Skály mrtvé babizny a osmý držitel hlavice Mehrunovy břitvy, dcera Kairiny, dcery Edaniny, dcery Malvininy, dcery Murieliny, dcery Rianiny, dcery Cayleighiny, dcery Sorchiny.

HISTORICKÝ PŘEHLED

Ze všech skupin, které usilují o odstranění Bájného úsvitu z Tamrielu, neměla ani jedna takový úspěch, jakého se čistě náhodou podařilo dosáhnout Strážcům břitvy. Původně to byla vojenská jednotka, založená za účelem zničení zbytků Bájného úsvitu; skupina byla přejmenována po objevení legendárního artefaktu Mehrunského Dagona, podle něhož pak přijala nový název. Jak se jim podařilo břitvu najít, to je tajemství, které jsem dosud nebyl schopen odhalit. Je však známo, že se nezúčastnili neúspěšné expedice Frathena Drothana do Varsa Baalim, skupina se naopak v říšských záznamech poprvé objevuje až o padesát let později.

Břitvu si mezi sebou rozdělili tři nejvýše postavení členové vnitřního kruhu řádu a dále se předávala od nejstaršího potomka k dalšímu nejstaršímu potomkovi, "dokud oba měsíce nezmizí z oblohy". Výklad tohoto závazku je sice poměrně volný, neboť je známo, že oba měsíce z oblohy zmizely během Nocí prázdnoty v letech 98 až 100 čtvrtého věku, ale jednotlivé části břitvy byly v tomto období i po něm přesto dále předávány z generace na generaci.

Vystopovat rodovou linii členů vnitřního kruhu bylo zvláště obtížné, protože skupina má poněkud neobvyklé složení. Vůdcem Strážců břitvy byl sice Nord, o němž a o jeho rodině se naštěstí dalo poměrně hodně zjistit z historických pramenů jeho klanu, ale zbývající dva členové byli jeden ork a jedna domorodá žena z Kotliny, jejichž kultury chovají gramotnost v pramalé úctě a sledování jejich rodových linií bylo tedy obtížnější. Naštěstí se o Otmaši gro-Gularzovi a jeho synech zachovala řada záznamů z doby jejich služby v říšské legii.

Zato nalézt Sorchiny dcery se zdálo téměř nemožné, dokud jsem neobjevil v Markarthu pečlivě a důkladně vedené daňové záznamy, kde je zapsáno narození všech Sorchiných příbuzných v souvislosti s vyplácením symbolického porodného. Sorchin současný potomek, Draskua, uprchla po markarthském incidentu ke Skále mrtvé babizny a zdejší jarl ji považuje za jednu z hlavních hrozeb pro bezpečnost državy.